

Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears,
Il·lustríssim Senyor President del Consell Social,
Digníssimes autoritats,
Membres de la comunitat universitària,
Senyores i senyors,

A vegades no queda més remei que acudir a la falla per advertir dels paranys que ens envolten sense ferir massa susceptibilitats. Isop, el gran fabulista grec, feia caure una mosca en una gran olla de carn amb salsa per allisonar-nos sobre el sentit de la responsabilitat. La mosca, satisfeta per la seva sort, menjava i bevia tot el que podia. No s'adonava que, amarada del confort del present, amb les ales xopes de salsa, hipotecava el seu futur.

Després de la brillantor de l'estiu balear, no podem acarar aquest començament de curs entabanats com les mosques aquests dies. Al contrari, ens convé dur ben il·lustroses les ales, perquè, senyores i senyors, ens hi jugam el futur.

Dubt que resti algun membre de la nostra comunitat universitària que no sigui conscient d'això que dic i del treball que ens espera. Si en queda algun, li he de dir que convé que espavili i, a més, ràpidament. El que sí que em tem, però, és que fora de l'àmbit estrictament universitari alguns no hagin entès que el canvi profund que la convergència europea imposa a l'única universitat pública d'aquesta comunitat autònoma també els afecta a ells.

Els que no treballen aquí es deuen haver adonat que gairebé no es reconeixen els accessos al campus. La intensitat dels treballs efectuats aquest estiu en l'eixamplament de la carretera de Valldemossa, la construcció dels nous vials d'accés, de les rotondes de distribució de trànsit, han trasmutat l'aspecte del campus universitari. A aquestes obres encara s'han d'afegir les realitzades a l'interior. Algunes són conseqüència i adaptació de les primeres, com ara el gran aparcament de ponent, per a un total de 900 places; d'altres són dutes a terme en el marc del Pla plurianual d'inversions en infraestructures que gestiona el Consorci per al Finançament de les Infraestructures Universitàries (COFIU). Parl de les obres per a la construcció del laboratori de materials per als estudis d'Arquitectura Tècnica a l'edifici Anselm Turmeda, o l'ampliació de l'edifici Ramon Llull i la reforma de Can Oleo, en fase de licitació, o l'ampliació de la Seu de la UIB a Menorca. També aquesta tardor es fa l'estudi geotècnic de la zona on s'ha d'ubicar la Biblioteca General, pas previ per a la realització del projecte d'execució de l'edifici. Però mentre això no passi, hem hagut de reconvertir els espais del menjador general de Son Lledó en biblioteca, i hem aconseguit així descongestionar la de l'edifici Ramon Llull.

S'albira, finalment, el que serà l'estació de la futura línia metropolitana que ens unirà amb Palma en un futur no molt llunyà. En aquest sentit, cal agrair al Govern de les Illes Balears la seva voluntat ferma per superar un dèficit històric en infraestructures i la seva rapidesa per solucionar els problemes d'accés.

Doncs bé, si els que heu vingut avui aquí gairebé no heu reconegut el camí que altres vegades havíeu transitat, us asseguro que, si us descuideu, d'aquí a poc temps no reconeixereu la vostra universitat. I com que això no ha de passar de cap manera, perquè seria terrible per al nostre futur col·lectiu, us demano que sigueu participants dels canvis que ja són aquí, que potser no són tan evidents com en el cas de la carretera, però us asseguro que són més profunds.

L'EIX DE LA FORMACIÓ

A) En la inauguració de l'any acadèmic 2004-2005 encara parlàvem de projectes. Avui podem parlar de realitats. Gairebé un centenar dels professors d'aquesta universitat durant aquest any acadèmic 2005-2006 ja no es limitaran a fer les classes i avaluar els coneixements adquirits pels alumnes, amb la implantació experimental de la metodologia del crèdit europeu en nou titulacions de la Universitat. Paral·lelament, els alumnes de primer curs d'aquests estudis ja no es limitaran a acudir a l'aula i a ser avaluats segons el model actual. Tots aquests professors i estudiants podran comprovar com serà la UIB del futur, assajaran en ells mateixos el canvi de paradigma en la metodologia d'aprenentatge i d'avaluació.

Com és sabut, el nou model canvia tota la perspectiva i se centra en l'esforç i el treball de l'alumne potenciant-ne l'autonomia d'aprenentatge, i valora l'adquisició per part seva de les competències adequades en finalitzar el curs. Sens dubte el nou model suposa una garantia millor d'aprenentatge. Però no ens hem d'enganyar, el nou sistema requereix un esforç superior dels docents, el treball de tutoria augmenta exponencialment a l'hora de fer un seguiment personal de cada estudiant setmana a setmana. A més, aquest canvi de paradigma que exigeix un alumne actiu requereix un augment considerable dels recursos bibliogràfics, informàtics, d'espai, etc., que la institució haurà de posar al seu abast. Ens situam, doncs, davant una important despesa que no podem defugir si ens volem situar en igualtat de condicions amb la resta d'universitats europees. Si pensam que amb allò que tenim ja ens va bé, anam ben equivocats. Mentre els altres es van situant a les millors posicions en la carrera de la competitivitat, nosaltres no podem esperar que ningú ens ho resolgui.

I és per aquesta raó que des de la UIB ens hem posat a treballar; malgrat que les reformes legislatives i el procés normatiu que ens hauria de precedir vagin endarrerits i, per què no dir-ho, siguin decebedors.

B) D'una banda, la *reforma de la Llei orgànica d'universitats* s'ha retardat de manera injustificada. A hores d'ara, ni tan sols s'ha presentat l'esborrany de la reforma al Congrés dels Diputats, en contra del que s'havia anunciat. En conseqüència, encara no sabem com quedaran aspectes fonamentals de la vida universitària, com ara el sistema de selecció del professorat, la situació de determinades categories de professors i professores $\frac{3}{4}$ com el professorat contractat o els titulars d'escola universitària $\frac{3}{4}$, el sistema d'elecció del rector, l'estatut i dedicació del professorat, etc. Aquest retard és no sols inexplicable, sinó sobretot injustificable, atès que ja han passat quinze mesos des que es va anunciar la reforma, i provoca nombroses incerteses i, fins i tot, perturbacions en el funcionament de la vida ordinària de les universitats, ja que, mentre no es faci la reforma, o almenys se'n presentin les línies bàsiques, a les universitats no podem planificar ni dissenyar polítiques centrals com ara la de professorat.

Per això, i des d'aquí, vull aprofitar aquest acte d'obertura per demanar al Ministeri d'Educació i Ciència una empena decidida i urgent en el procés de modificació de la Llei orgànica d'universitats i una presa de decisions sobre els temes que s'han de reformar.

C) D'altra banda, el ritme de l'altre eix de la reforma $\frac{3}{4}$ l'adaptació del sistema universitari a l'*espai europeu d'educació superior* $\frac{3}{4}$ tampoc no és esperançador. És cert que a principis d'anyes varen publicar els decrets de grau i postgrau, que hi ha hagut accions concretes en el bon camí, que s'ha avançat una mica en la definició del catàleg de titulacions, i la setmana passada ja es va fer pública una primera relació de vint-i-dues titulacions per proposar al Consell de Coordinació Universitària, etc. Però no podem deixar de reconèixer que el balanç global del procés d'adaptació és més aviat desolador, si pensam que la Declaració de Bolonya és de fa sis anys (1999) i que la majoria de països europeus han avançat molt més que nosaltres en la implantació de l'espai europeu, fins al punt que molts ja tenen totalment adaptat el seu sistema al model europeu.

Aquesta demora en la reforma ens provoca a les universitats problemes importants. D'entrada, la moratòria existent des del mes de març ens impedeix demanar la implantació d'estudis nous. Però, sobretot, la falta del catàleg de titulacions genera incerteses i angoixes. Com a conseqüència, la manca de les directrius específiques de cada títol bloqueja la possibilitat de començar la modificació dels plans d'estudis corresponents per adaptar-los a l'EEES. Aquesta tasca serà decisiva per al futur de cada universitat, i ja no podem esperar molt més.

En matèria de *postgrau*, les coses no van gaire millor. Fins fa quaranta-vuit hores les agències d'avaluació de les comunitats autònomes no han arribat a un consens quant als criteris que han de servir per elaborar, entre els governs autònoms i les universitats, les propostes d'estudis oficials de postgrau per al Ministeri d'Educació i Ciència quant al finançament.

Malgrat la notable indefinició i descoordinació entre Ministeri, universitats, comunitats autònomes i agències d'avaluació, el Ministeri segueix mantenint la data del 15 de febrer de 2006 per presentar-li les propostes. I no obstant això, durant tot el mes de novembre la UIB haurà d'aprovar els programes presentats, per tal de poder-los trametre a la Conselleria d'Educació i Cultura. I en aquesta tasca hi estam tots implicats, no sols l'equip rectoral, sinó tots i cada un dels professors d'aquesta universitat, tots i cada un dels membres del personal d'administració i serveis. A cap de nosaltres no ens han de valer com a excusa els entrebancs per defugir la nostra responsabilitat.

Com a institució no la defugirem, sinó que des del Consell de Direcció consideram prioritari confegir una proposta d'alta qualitat. Per això hem aportat les eines formatives necessàries, com les jornades per a PDI i PAS sobre les actuacions d'adaptació a la nova normativa, i els recursos adients, com la guia docent de les matèries per als estudis de postgrau. En breu, a més, crearem el Centre d'Estudis de Postgrau, que centralitzarà tota la gestió dels postgraus oficials.

D) Ja he dit abans que el canvi de paradigma que exigeix un alumne actiu demana un augment considerable dels *recursos* bibliogràfics, informàtics, d'espai, etc., que la institució haurà de posar al seu abast.

Algunes de les obres realitzades aquest estiu responen a aquestes noves necessitats, com ara les reformes en algunes aules per adequar-les a la implantació experimental dels crèdits europeus. En la mateixa línia van determinades actuacions en matèria de recursos informàtics: els primers dies d'octubre es posarà en funcionament la xarxa sense fils (Wi-Fi) que cobrirà totes les biblioteques del campus, diverses sales d'estudi i tot l'edifici Anselm Turmeda. L'objectiu per al proper curs és estendre'n la cobertura a la resta del campus.

Però totes aquestes millores no sols s'enllesteixen per donar resposta al nou model pedagògic, sinó també per donar solucions a altres demandes de coneixement que no corresponen al perfil tradicional de l'estudiant universitari. Les tendències actuals assenyalen clarament que la formació a distància, cada vegada més, deixa de ser un recurs subsidiari per convertir-se en complement necessari de la formació presencial. Des de la UIB haurem de posar tots els recursos a l'abast no sols per als estudiants que simultaniegen l'estudi i el treball, sinó també per cobrir les necessitats de formació contínua que tenen els ciutadans d'aquesta comunitat.

En aquesta direcció, hem de dir que continuarem potenciant el sistema d'educació virtual Campus Extens, el qual oferirà aquest curs 410 assignatures en línia. Oferim també per primer pic una carrera de grau totalment a distància (els estudis d'Educació Social), o majoritàriament a distància (el Graduat en Seguretat i Ciències Polícials). A més, també aprofit l'ocasió per anunciar que, al llarg de 2006, haurem de començar la migració dels continguts docents i

assignatures de Campus Extens cap a una nova plataforma d'ensenyament virtual, basada en el programari lliure.

És aquesta mateixa voluntat d'acostar-nos a les necessitats de la societat la que ha fet possible la flexibilització d'horaris a la diplomatura de Turisme, que s'han adaptat a l'estacionalitat pròpia del sector; o l'aprovació de noves titulacions progressives i d'itineraris curriculars, que han fet més atractius i flexibles els estudis.

El desig d'arribar a un ventall més ampli de població mitjançant la flexibilització de la nostra oferta educativa ens ha dut a signar acords de col·laboració amb moltes empreses i institucions, escurçant les distàncies que han separat tradicionalment el món acadèmic i el món empresarial i del treball. Per això, en el si de la Universitat s'ha obert una etapa de diàleg permanent amb les facultats, les escoles i els departaments, mitjançant la creació i posada en funcionament de les juntes de degans i de directors de departament. Si faig esment d'aquestes fites, és per agrair-los tota la feina feta amb ells, els seus equips i el personal de servei que els ha donat suport.

Dit això, vull reiterar la meua crida al compromís de les administracions i del teixit empresarial d'aquestes illes amb la seva universitat. Al Govern de la comunitat autònoma, perquè vivim un moment històric que ha d'estar inspirat per la voluntat de pacte, de consens per poder arribar a una proposta de títols oficials de postgrau que sigui el resultat d'un equilibri entre els interessos més a curt termini de la societat balear i l'aposta per la recerca en àrees de menys aplicació. Cal no oblidar que a l'hora de decidir quins seran els nostres postgraduats, a l'hora de finançar uns perfils acadèmics, de recerca i professionals, i no uns altres, estam al cap i a la fi escollint per al nostre futur col·lectiu unes determinades estratègies socioeconòmiques.

L'adquisició de competències per part dels nostres alumnes és la millor garantia per augmentar la nostra competitivitat. Només per això ja convindria que les administracions públiques i tot el teixit empresarial es prenguessin seriosament aquesta tasca de repensar la seva única universitat pública, i la seva responsabilitat en aquest procés de canvi de model pedagògic; s'implicassin, doncs, en l'aportació d'idees i de recursos.

E) Bé s'ha dir, però, que la col·laboració de la UIB amb el món empresarial ha deixat de ser quelcom excepcional. Això vol dir que la cultura de la col·laboració acadèmica i empresarial està arrelant amb força entre els empresaris i el professorat universitari.

Una societat dinàmica que vulgui construir el seu benestar material sobre fonaments sòlids necessita una taxa de natalitat empresarial elevada. En l'àmbit acadèmic, en les últimes dècades ha crescut l'interès per aquest tema, no sols des del vessant de la investigació i la docència, sinó també des de la necessitat del foment de l'esperit emprenedor com a mitjà de transferència de tecnologies i coneixements.

Certament, en la societat del coneixement les noves empreses fundades per graduats universitaris estan cridades a fer un paper crític com a agents del canvi. Els nous temps demanen la formació d'un nou professional més lligat a la generació de coneixement innovador. Per això, és necessari proveir els estudiants de les eines adequades per poder ser actors preparats i fomentadors de la mentalitat emprenedora que tingui en el coneixement el factor decisiu d'innovació, responsabilitat social i desenvolupament sostenible. Volem consolidar una estratègia de foment de la mentalitat emprenedora, innovadora i ben articulada, que alhora pugui aconseguir els objectius esmentats i augmentar l'atractiu de la UIB entre els estudiants potencials.

La UIB no es pot quedar al marge i ha de formar part, des del lloc que li pertoca, de la creixent xarxa de serveis a emprenedors en organismes públics i privats de les Balears. La nostra institució és, per la seva naturalesa i per la seva neutralitat política, la que pot integrar més bé els esforços en el camp de l'empresa emprenedora i la innovació, que tan lligats estan al coneixement.

L'EIX DE LA RECERCA

I en aquest sentit cal referir-se a un eix fonamental de tota universitat moderna: la *recerca*. En aquesta matèria, hem d'insistir una vegada més que es tracta d'una de les funcions bàsiques i fonamentals de tota universitat moderna.

En aquests moments, Europa es troba en procés de creació de l'espai europeu d'investigació, motivada per l'evident retard en matèria de recerca i desenvolupament que sofreix respecte als seus principals competidors. La investigació científica, el desenvolupament tecnològic i la innovació són les activitats motores del desenvolupament dels països i, per tant, han de convertir-se en una prioritat fonamental d'actuació de tots els governs dels diferents Estats i regions europeus.

Pot tot això, la nostra comunitat ha d'apostar per la investigació científica, el desenvolupament i la innovació implementant una actuació unitària i coherent sobre els elements que constitueixen el seu sistema d'innovació, i entrant en una societat en què la capacitat per generar, difondre i aplicar coneixements és la clau per al progrés econòmic, social i cultural. Allò que avui en dia s'anomena la societat del coneixement.

A la nostra comunitat és ben conegut que els indicadors de R+D+I mostren un panorama insuficient. A les Illes Balears hi ha 2,3 treballadors dedicats a aquestes tasques per cada 1.000 treballadors en actiu. Aquest valor és molt petit si el

comparam amb el de tot l'Estat (7,7) o el d'altres països desenvolupats (superior a 12). Si comparem el percentatge del PIB dedicat a R+D+I, la nostra comunitat tampoc no millora els seus indicadors.

Per això i des d'aquí, vull demanar un impuls polític decidit per canviar aquesta situació. És imprescindible un augment considerable dels recursos i del capital humà dedicats a tasques d'investigació i desenvolupament. Entre tots (Govern, Universitat i els seus instituts, sector privat) hem de fer un gran esforç per posar aquesta comunitat al nivell que li correspon en matèria de recerca i innovació.

De tota manera, hem de dir que, encara que la UIB i els seus instituts de recerca tenen pocs investigadors, la seva tasca és reconeguda tant nacionalment com internacionalment. Un dels indicadors comunament admesos per mesurar la productivitat científica dels investigadors és el nombre de publicacions per investigador en revistes de difusió internacional. Si es comparen els valors obtinguts per les diferents comunitats, s'observa que les Illes Balears ocupen un honorós segon lloc. La productivitat dels nostres investigadors està per damunt de la d'investigadors d'altres comunitats que dediquen un esforç econòmic més gran a R+D+I. Addicionalment vull recordar un article publicat al mes d'agost al diari *El País*, en el qual s'indica que la UIB, a més, ocupa el tercer lloc entre les universitats que obtenen més projectes per investigador del Pla nacional d'I+D. Per això, vull agrair ara la feina feta pels nostres investigadors, sense la qual no es podria tenir una productivitat investigadora tan alta. Així mateix vull animar-los a continuar per aquesta línia de treball.

Des de la UIB volem fer tots els esforços possibles per facilitar la tasca dels nostres investigadors. A tall d'exemple vull recordar aquí la posada a punt del *Programa de foment de la recerca* o la nova convocatòria del *Programa d'adquisició d'ordinadors portàtils*. Aquest programa representa un sensible esforç econòmic (90.000 euros anuals, durant tres anys), però considerem que els avantatges són prou importants per justificar aquest esforç.

No vull acabar l'apartat de recerca sense comentar la finalització de totes les accions cofinançades amb fons FEDER del bienni 2003-2004 i la propera iniciació d'un edifici dedicat als instituts universitaris, també cofinançat amb fons FEDER del bienni 2005-2006. En aquestes darreres accions hem d'agrair el cofinançament de la Direcció General de Recerca de la Conselleria d'Economia.

Totes aquestes iniciatives clarament mostren la nostra voluntat de donar el màxim suport a la recerca i de potenciar-la, com també de ser el referent de la nostra societat en aquest tema.

L'EIX CULTURAL

En *matèria de projecció cultural*, som conscients, com ja he dit abans, del nou model educatiu que necessita una societat canviant i exigent. Això vol dir aprenentatge al llarg de tota la vida, com també disciplines que no sempre estan lligades a la pròpia activitat professional, sinó que es troben lligades a l'oci i el lleure. Per aquest motiu, volem que la Universitat sigui un lloc de difusió i de trobada del coneixement, sempre a partir de l'activitat investigadora i docent dels nostres professors.

Obrir la Universitat a tots els segments de la societat balear és el nostre objectiu, i per tal de dur-lo a terme organitzam activitats al llarg de tot el curs. Cursos d'Universitat Oberta i tallers, cicles de cinema, recorreguts musicals, Universitat d'Estiu a Palma i a Eivissa-Formentera, a més de la UIMIR a Menorca, en col·laboració amb la Universitat de Barcelona i la Jaume I de Castelló.

La Universitat per a Majors, UOM, és un programa que cada vegada té més acceptació, motiu que ens ha fet augmentar el nombre de cursos de tres a cinc, mentre que s'ha consolidat definitivament a Menorca i Eivissa-Formentera. Però, a més a més, la UOM arriba a pràcticament tots els pobles de Mallorca a través dels centres universitaris municipals.

La Coral Universitat de les Illes Balears és un exemple més de la difusió de la Universitat, tant pels concerts i gires internacionals que anualment realitzen com per les corals filials, en contacte directe amb distintes franges d'edat.

La nostra fita és que la societat s'acosti a la Universitat no simplement com a institució acadèmica, sinó com un referent cultural on pugui trobar respostes als continus canvis. Només quan aportam eines de coneixement es pot estructurar un corrent de pensament que permet enfrontar-se als nous reptes de la història.

Tampoc no oblidam les nostres responsabilitats envers aquells per als quals l'adquisició de coneixements no pot ser prioritària, tenint com tenen necessitats més peremptòries. Quant a la *cooperació al desenvolupament*, cal destacar, com a objectiu prioritari per al curs que ara comença, l'ampliació del programa de voluntariat amb un major nombre d'entitats participants i també d'alumnat, com també la posada en marxa d'un programa específic de voluntariat d'estiu (estades solidàries en països en desenvolupament, participació en escoles d'estiu per a persones amb discapacitat...).

L'EIX DELS ALUMNES

He parlat de docència, de recerca, de projecció cultural, però aquest parlament quedaria coix si no fes referència a la

nostra raó de ser, al vertader objectiu de la nostra tasca: l'alumnat.

La baixa taxa d'estudiants universitaris a la nostra comunitat és deguda a causes molt diverses, que s'han de treballar des de distints angles; així, l'activitat del Programa d'orientació i transició a la Universitat (POTU) ha contribuït a unificar criteris, catalitzar preocupacions, proposar iniciatives i convertir-les en accions concretes.

Aquest programa treballa en tres línies estratègiques:

1. Promoció dels estudis universitaris entre els estudiants d'educació secundària i en la societat en general, amb accions com les noves Olimpíades d'Història de l'Art i d'Economia o les trobades amb associacions de pares, entre d'altres.
2. Millora de la comunicació i la coordinació entre el professorat de l'educació secundària i el professorat de la UIB, com ara amb el seminari d'orientadors.
3. Millora de les actuacions de la UIB mateixa envers els seus alumnes, i molt especialment aquells que inicien la vida universitària. En aquest sentit el programa d'acolliment és una gran aposta que ens acosta a les millors universitats del món.

No volem que cap alumne fracassi per no haver estat assessorat quan calia, per haver assumit càrregues excessives. I per aconseguir-ho, a més de l'acolliment i la tutoria, impulsarem un Programa d'orientació educativa i d'assessorament personal de la UIB, el PROA, que ben segur es convertirà en un important factor de millora en el suport a l'estudiant universitari.

Si els programes esmentats suposen un eix fonamental de la nostra actuació envers l'alumnat, no són menys importants els distints programes per fomentar la mobilitat, el coneixement d'altres països i cultures. Per a aquest any acadèmic vull destacar-ne dos. D'una banda i per primera vegada, tot l'alumnat de la UIB té possibilitats de cursar alguna assignatura en anglès. S'ofereixen un total de 38 assignatures. D'altra banda, molt aviat s'obrirà la convocatòria per a la internacionalització de facultats i escoles, amb la qual es donarà suport a activitats diverses proposades des dels centres amb l'objectiu de millorar-ne la internacionalització: incrementar la mobilitat, organitzar activitats interuniversitàries, promoure estudis conjunts, etc.

Però el nostre compromís amb l'alumnat no pot acabar amb un simple certificat d'aptituds. Des de fa anys i de manera exemplar, el Departament d'Orientació i Inserció Professional, DOIP, de la Fundació Universitat-Empresa de les Illes Balears, realitza un treball estratègic de seguiment dels nostres titulats i la seva inserció en el mercat laboral. El futur dels estudiants universitaris passarà per una immersió profunda en el món del treball (programa de pràctiques, formació en habilitats socials i comunicatives, sortides professionals, orientació laboral, etc.). Així mateix, la UIB haurà de caminar encara més de la mà de les empreses, i ens haurem de preocupar de detectar llurs necessitats per, en conseqüència, remodelar o adaptar els estudis universitaris per tal de donar-los resposta.

FINAL

Per acabar vull recordar la vocació ferma de servei públic d'aquesta universitat. Això requereix una cura estricta dels mitjans que la societat posa al seu abast i la recerca de la qualitat en la gestió i l'administració. Una part important d'aquesta tasca recau sobre el personal d'administració i serveis, els membres del qual demostren dia rere dia un fort sentiment institucional, sentiment que també vull agrair, ja que amb diàleg han fet possible aconseguir fites importants.

En vull esmentar només algunes, com ara la certificació de qualitat de l'ANECA i la certificació ISO 9001:2000 que ha obtingut el Servei de Biblioteca i Documentació, amb l'ajut de l'Oficina de Planificació i Prospectiva, un doble reconeixement d'excel·lència per la seva gestió. A més a més, aquest servei ha iniciat una experiència nova i reeixida amb l'obertura de les instal·lacions els caps de setmana durant els períodes d'exàmens i durant els horabaixes del mes d'agost.

La signatura del nou conveni col·lectiu, el passat mes de juliol, ens permet encarar-nos amb la gestió del recursos humans des de la millor base del present.

De la seva banda, les secretaries s'han abocat a la tasca de fer més fàcils els tràmits administratius a alumnes, als professors i al públic en general, mitjançant la simplificació de procediments i ampliant l'horari d'atenció als horabaixes.

Podria continuar servei per servei, oficina per oficina, perquè durant aquest temps l'increment de l'activitat ha estat intens en tots i cadascun dels àmbits de l'activitat universitària. A tots vosaltres us vull donar les gràcies, ja que el vostre esperit de millora contínua ara té un canal de concreció en el Pla de Gerència, en virtut del qual tothom ha de participar en el disseny de les tasques que té encomanades.

Us vull donar les gràcies, dic, perquè és just agrair-vos l'esforç. No obstant això, i retornant a la faula que m'ha servit per

encetar aquest parlament, us he de demanar que no defalliu en l'exercici de la vostra responsabilitat personal perquè, com he dit, ens hi jugam el futur.

El camí que hem emprès ben segur que ens portarà a una millora en tots els àmbits de la nostra institució: en la docència, en la recerca, en el nostre paper en la projecció cultural, però a cada pas que farem per implementar les reformes ens sorgiran $\frac{3}{4}$ ja ens sorgeixen $\frac{3}{4}$ mancances, dèficits, debilitats. Superar els entrebancs no sols és una tasca d'un equip rectoral, sinó la suma de molts esforços particulars, de cada un dels que conformam aquesta comunitat universitària. Per a nosaltres aquests temps són essencials i requereixen il·lusió i empenta.

Però, malgrat el nostre esforç, bé s'ha de dir que no assolirem el futur sense l'ajut de la societat balear.

Ens ha tocat viure un moment històric. Repensem els plans de formació dels professionals del futur. En una societat com la balear l'empresariat ha estat un pilar fonamental de la seva construcció, la responsabilitat de dissenyar aquell mòdul final de coherència externa i contextualització professional que hauran de tenir totes les especialitats ha de ser una responsabilitat compartida entre el món productiu i empresarial i la Universitat. Volem reclamar la participació dels empresaris per donar suport conceptual i econòmic als estudis altament especialitzats de postgrau, i per a la implementació de departaments de recerca, desenvolupament i innovació.

Quant a les institucions d'aquestes illes, han de ser conscients que només fent un esforç financer per superar els dèficits i les mancances d'equipaments i d'infraestructura podrem assolir el lloc que ens pertoca en la carrera de la competitivitat que suposa el nou espai europeu d'educació superior. Partir endarrerits seria fatal per al nostre esdevenidor.

Els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, els polítics que els representen, els seus agents socials no han de restar aliens als grans canvis que s'esdevenen. Que el benestar econòmic de què gaudim aquí, al bell mig de la Mediterrània, no ens faci amarar-nos de present com aquella mosca de la falla d'Isop, i oblidar que el que pertoca ara és treballar per al futur.